

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret

Asiatisk Plads 2 – 1448 København K

Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240

10. december 2021

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces- skridt	Dato

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypekolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Sags-type	Proces-skridt	Dato
C-490/20 (PPU)	Stolichna obshtina, rayon „Pancharevo“ 1. Skal artikel 20 TEUF, artikel 21 TEUF og artikel 7, 24 og 45 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at de er til hinder for, at de bulgarske administrative myndigheder – som har modtaget en ansøgning om attestering af en fødsel af et barn med bulgarsk statsborgerskab, der er foregået i et andet EU-medlemsland og registreret med en spansk fødselsattest, hvori to kvinder er anført som mødre, uden nærmere angivelse af, om og hvilken af disse kvinder, der er barnets biologiske mor – afslår at udstede en bulgarsk fødselsattest med den begrundelse, at sagsøgeren nægter at oplyse, hvem der er barnets biologiske mor? 2. Skal artikel 4, stk. 2, TEU og artikel 9 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at respekten for EU-medlemsstaternes nationale identitet og forfatningsidentitet betyder, at medlemsstaterne råder over et vidt skøn med hensyn til bestemmelser til fastslåelse af herkomst? Der ønskes navnlig en besvarelse af følgende spørgsmål: – Skal artikel 4, stk. 2, TEU fortolkes således, at bestemmelsen tillader medlemsstaterne at kræve oplysninger om barnets biologiske herkomst? – Skal artikel 4, stk. 2, TEU, sammenholdt med chartrets artikel 7 og artikel 24, stk. 2, fortolkes således, at der i bestræbelserne på at nå frem til en ligevægt mellem interesserne skal foretages en afvejning mellem på den ene side en medlemsstats nationale identitet og forfatningsidentitet og på den anden side barnets tarv, hvorved der skal tages hensyn til, at der på nuværende tidspunkt hverken med hensyn til værdierne eller i retlig henseende er enighed om muligheden for i en fødselsattest at lade personer af samme køn indføre som forældre, uden nærmere angivelse om, og i givet fald hvilken af disse, der er barnets biologiske forælder? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, hvorledes kan denne ligevægt mellem interesserne da konkret opnås? 3. Er retsfølgerne af Brexit for så vidt af betydning for besvarelsen af det første spørgsmål som den ene mor, der er angivet i den fødselsattest, som er udstedt i en anden medlemsstat, er statsborger i Det Forenede Kongerige, og den anden mor er statsborger i en EU-medlemsstat, når der navnlig tages hensyn til, at afslaget på at udstede en bulgarsk fødselsattest for barnet udgør en hindring for udstedelsen af et identitetsbevis for barnet i en EU-medlemsstat, og derved i givet fald vanskeliggør en uindskrænket udøvelse af dets rettigheder som EU-borger? 4. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, forpligter EU-retten, navnlig effektivitetsprincippet, da de kompetente nationale myndigheder til at fravige modellen for affattelse af en fødselsattest, som er en bestanddel af den gældende nationale ret?	Social- og Ældreministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	Dom	14.12.21
T-158/19	Breyer mod Kommissionen Påstande: —Kommissionens afgørelse Ares (2018)6073379 af 17. januar 2019 annulleres. —Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	15.12.21

T-569/20	Stichting Comité N 65 Ondergronds Helvoirt mod Kommissionen Påstande: — Europa-Kommissionens afgørelse af 6. juli 2020, hvorved sagsøgerens anmodning om intern prøvelse af afgørelsen om at afslutte sagen CHAP (2019) 2512 på grundlag af artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1367/2006 blev afvist, annulleres. — Sagen hjemvises til Kommissionen med henblik på en afgørelse af sagens realitet. — Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljøministeriet	O-sag	Dom	15.12.21
C-724/19	Spetsializirana prokuratura 1. Er en national bestemmelse (artikel 5, stk. 1, nr. 1, i Zakon za Evropeyskata zapoved za razsledvane (lov om den europæiske efterforskningskendelse)), hvorefter statsadvokaten i fasen forud for straffesagen er den kompetente myndighed for udstedelse af en europæisk efterforskningskendelse vedrørende udlevering af trafik- og lokaliseringsdata i forbindelse med telekommunikation, mens det i tilsvarende nationale tilfælde er dommeren, der er den kompetente myndighed for dette, forenelig med artikel 2, litra c), nr. i), i direktiv 2014/41 samt med ækvivalensprincippet? 2. Erstatte anerkendelsen af en sådan europæisk efterforskningsanmodning ved den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten (statsadvokat eller undersøgelsesdommer) den anordning fra en dommer, som kræves i henhold til udstedelsesstatens nationale lovgivning?	Justitsministeriet	O-sag	Dom	16.12.21
C-203/20	AB e.a. 1) Er princippet »ne bis in idem« til hinder for udstedelsen af en europæisk arrestordre som omhandlet i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne og under hensyn til artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, i den situation, hvor en straffesag er endeligt afsluttet ved en retsafgørelse om frifindelse eller om afbrydelse af sagen, når disse afgørelser er truffet på grundlag af en amnesti, som lovgiver har ophævet, efter at disse afgørelser er blevet endelige, og den nationale retsorden foreskriver, at ophævelse af denne amnesti har den virkning, at offentlige myndigheders afgørelser annulleres, for så vidt som de er truffet og begrundet med henvisning til amnesti eller benådning, og at de retlige hindringer for at gennemføre strafforfølgning, der følger af en således ophævet amnesti, fjernes, uden at dette sker ved en retsafgørelse eller en særlig retslig procedure? 2) Er en national lovbestemmelse, der uden videre og uden en afgørelse fra en national ret medfører ophævelse af den afgørelse, som en national ret har truffet om at afbryde straffesagen, og som i henhold til national ret har karakter af en endelig afgørelse, der medfører frifindelse, og på grundlag af hvilken straffesagener blevet endeligt afbrudt som følge af amnesti, der er indrømmet i henhold til en national lov, i overensstemmelse med retten til en upartisk domstol, der er sikret ved artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og retten til ikke at blive retsforfulgt eller straffet to gange for samme lovovertrædelse, der er sikret ved artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt artikel 82 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde? 3) Er en national lovbestemmelse, der begrænser forfatningsdomstolens mulighed for at foretage prøvelse af en resolution om ophævelse af amnesti eller individuelle benådninger, som Národná rada Slovenskej republiky (Den Slovakiske Republikks Nationalråd) har vedtaget i henhold til § 86, litra i), i Den Slovakiske Republikks forfatning, til kun at omfatte en prøvelse af resolutionens forfatningsmæssighed, uden at der tages hensyn til de bindende retsakter, der er vedtaget af Den	Justitsministeriet	O-sag	Dom	16.12.21

	Europæiske Union, og navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om Den Europæiske Union, i overensstemmelse med loyalitetsprincippet som omhandlet i artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, artikel 82 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, retten til en upartisk domstol, der er sikret ved artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og retten til ikke at blive retsforfulgt eller straffet to gange for samme lovovertrædelse, der er sikret ved artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?				
C-225/20	Euro Delta Danube Er bestemmelserne i artikel 2, nr. 23), og artikel 19 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 6[4]0/2014 [af 11. marts 2014] om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, betingelserne for afslag eller tilbagebetaling af betalinger og administrative sanktioner vedrørende direkte betalinger, støtte til udvikling af landdistrikterne og krydsoverensstemmelse til hinder for en national lovgivning, der under omstændigheder som de i tvisten i hovedsagen omhandlede anvender administrative sanktioner i tilfælde af anmeldelse af for stort et areal over for den landbruger, som ikke opfylder kravene for støtteberettigelse for det overskydende areal, eftersom denne anvender et areal bestemt til akvakulturanlæg, som landbrugeren har til rådighed i kraft af en koncessionsaftale, til landbrugsaktiviteter uden at kunne bevise at have koncessionsgiverens godkendelse til anvendelse af arealet som landbrugsareal?	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	16.12.21
C-274/20	Prefettura di Massa Carra 1. Skal begrebet forbud mod »forskelsbehandling, der udøves på grundlag af nationalitet«, i artikel 18 TEUF fortolkes således, at medlemsstaterne ikke må vedtage bestemmelser af nogen art, der selv på indirekte, skjult og/eller materiel vis kan bringe statsborgere i andre medlemsstater i vanskeligheder? 2. Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende, kan artikel 93, stk. 1a, i Codice della Strada (færdselsloven) angående forbuddet mod kørsel med udenlandske nummerplader (uanset i hvis navn pladerne er registreret) efter at have haft bopæl i Italien i 60 dage da bringe statsborgere i andre medlemsstater (indehavere af udenlandsk registrerede køretøjer) i vanskeligheder og dermed udgøre forskelsbehandling på grundlag af nationalitet? 3. Skal begreberne a. »ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område« i artikel 21 TEUF, b. »indre marked«, der »indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaterne«, i artikel 26 TEUF, c. »[a]rbejdskraftens frie bevægelighed sikres inden for Unionen« i artikel 45 TEUF, d. »forbud mod restriktioner, som hindrer statsborgere i en medlemsstat i frit at etablere sig på en anden medlemsstats område«, i artikel 49-55 TEUF og e. »forbud mod restriktioner, der hindrer fri udveksling af tjenesteydelser inden for Unionen, for så vidt angår statsborgere i medlemsstaterne, der er bosat i en anden medlemsstat end modtageren af den pågældende ydelse«, i artikel 56-62 TEUF fortolkes således, at nationale bestemmelser, der selv kun på indirekte, skjult og/eller materiel vis kan begrænse eller vanskeliggøre unionsborgernes udøvelse af retten til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, retten til	Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	Dom	16.12.21

	arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen, etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser eller på nogen måde påvirke disse rettigheder, ligeledes er forbudt? 4. Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende, kan artikel 93, stk. 1a, i Codice della Strada angående forbuddet mod kørsel med udenlandske nummerplader (uanset i hvis navn pladerne er registreret) efter at have haft bopæl i Italien i 60 dage da begrænse, vanskeliggøre eller på nogen måde påvirke udøvelsen af retten til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, retten til arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen, etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser?				
C-411/20	Familienkasse Niedersachsen-Bremen Skal artikel 24 i direktiv 2004/38/EF og artikel 4 i forordning (EF) nr. 883/2004 fortolkes således, at de er til hinder for en ordning i en medlemsstat, hvorefter en statsborger i en anden medlemsstat, som etablerer bopæl eller sædvanligt opholdssted i indlandet og ikke dokumenterer at have indenlandske indtægter fra land- og skovbrug, erhvervsvirksomhed, selvstændigt arbejde eller ansættelse, i de første tre måneder efter etableringen af bopælen eller det sædvanlige opholdssted ikke har ret til familiedydelser som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra j), sammenholdt med artikel 1, litra z), i forordning (EF) nr. 883/2004, mens en statsborger i den pågældende medlemsstat, som befinder sig i samme situation, har ret til familiedydelser som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra j), sammenholdt med artikel 1, litra z), i forordning (EF) nr. 883/2004 uden at skulle dokumentere indenlandske indtægter fra land- og skovbrug, erhvervsvirksomhed, selvstændigt arbejde eller ansættelse?	Beskæftigelsesministeriet Skatteministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	GA	16.12.21
C-453/20	CityRail »1. Skal på- og aflæsningsstedet med henblik på godstransport sammen med de tilhørende spor anses for at udgøre en del af jernbaneinfrastrukturen i henhold til artikel 3, nr. 3), i direktiv 2012/34? 2. Kan infrastrukturforvalteren til enhver tid i henhold til direktiv 2012/34 ændre prisen for brug af jernbaneinfrastruktur eller servicefaciliteter til skade for jernbaneoperatører? 3. Er direktiv 2012/34 bindende for Správa železnic, (en statslig jernbanetrafikmyndighed, Tjekkiet) i henhold til artikel 288 TEUF? 4. Kan reglerne i netvejledningen anses for diskriminerende, hvis de er i strid med de bestemmelser i EU-retten, som jernbanetrafikmyndigheden skal overholde?	Transportministeriet	O-sag	GA	16.12.21
C-533/20	Upfield Hungary Skal bestemmelserne i forordning (EU) nr. 1169/2011 om fødevarerinformation til forbrugerne og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr.608/2004, navnlig artikel 18, stk. 2, fortolkes således, at der i tilfælde af tilsætning af vitaminer til fødevarer ved betegnelsen for fødevarernes ingredienser ud over vitaminernes betegnelse også skal nævnes deres betegnelse i henhold til de vitaminkilder, der må tilsættes til fødevarer?	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	GA	16.12.21
C-575/20	Apollo Tyres Kan direktiv 2003/87/EF, navnlig bilag I, punkt 3, fortolkes således, at ved afgørelsen om, hvorvidt den [forbrænding af brændsel], der udføres i det pågældende anlæg, skal medtages i	Energistyrelsen	O-sag	Dom	16.12.21

	ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen (EU ETS), skal det ved [beregningen] af anlæggets samlede nominelle indfyrede termiske effekt tages i betragtning, at et udstyr, der er en del af det nævnte anlæg, er underlagt en begrænsning (hvilket er fastlagt)?				
C-562/21 PPU og C-563/21 PPU	Openbaar Ministerie m.fl. 1) Convient-il d'appliquer le critère établi dans l'arrêt du 25 juillet 2018, Minister for Justice and Equality (Défaillances du système judiciaire) (C 216/18 PPU, EU:C:2018:586) et confirmé par l'arrêt du 17 décembre 2020, Openbaar Ministerie (Indépendance de l'autorité judiciaire d'émission) (C 354/20 PPU et C 412/20 PPU, EU:C:2020:1033) lorsqu'il existe un risque réel que la personne concernée soit jugée par un tribunal qui n'a pas été établi préalablement par la loi ? 2) Convient-il d'appliquer le critère établi dans l'arrêt du 25 juillet 2018, Minister for Justice and Equality (Défaillances du système judiciaire) (C 216/18 PPU, EU:C:2018:586) et confirmé par l'arrêt du 17 décembre 2020, Openbaar Ministerie (Indépendance de l'autorité judiciaire d'émission) (C 354/20 PPU et C 412/20 PPU, EU:C:2020:1033) lorsqu'une personne réclamée cherchant à contester sa remise ne peut pas remplir ce critère au motif qu'il n'est pas possible de déterminer, à ce moment-là, la composition des juridictions devant lesquelles elle sera jugée, en raison des modalités d'attribution aléatoire des affaires ? 3) L'absence de recours effectif pour contester la validité de la nomination des juges en Pologne, dans des circonstances où il semble que la personne réclamée ne peut pas établir, à ce moment-là, que les juridictions devant lesquelles elle sera jugée seront composées de juges non valablement nommés est-elle constitutive d'une violation du contenu essentiel du droit à un procès équitable qui implique l'obligation pour l'État membre d'exécution de refuser la remise de la personne réclamée ?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	O-sag	GA	16.12.21
C-876/19 P	PlasticsEurope mod ECHA (appel) Påstande: —Rettens dom i sag T-636/17 ophæves. —ECHA's administrerende direktørs afgørelse ED/30/2017 af 6. juli 2017 annulleres. —Subsidiært hjemvises sagen til Retten, med henblik på at denne træffer afgørelse om annullationspåstanden. —ECHA tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen for Retten.	Miljøministeriet	O-sag	Dom	21.12.21
C-124/20	Bank Mellî Iran 1. Finder artikel 5, stk. 1, i forordning nr. 2271/96 kun anvendelse, hvis der fra Amerikas Forenede Staters side direkte eller indirekte er udstedt administrative eller retslige anvisninger til den handlende EU-erhvervsdrivende, eller er det tilstrækkeligt for anvendelsen, at den EU-erhvervsdrivendes handlinger også uden sådanne anvisninger er rettet mod at følge sekundære sanktioner? 2. Såfremt Domstolen svarer bekræftende på det første spørgsmåls anden del: Er artikel 5, stk. 1, i forordning nr. 2271/96 til hinder for en forståelse af national ret, hvorefter det er muligt for den opsigende at foretage en hvilken som helst opsigelse af et løbende kontraktforhold med en kontrahent, der er opført på listen over Specially Designated Nationals (SDN), som føres af USA's Office of Foreign Assets Control (OFAC) – og dermed også en opsigelse, som er motiveret af et ønske om at følge USA's sanktioner – uden at dette kræver en opsigelsesgrund, og derfor uden at den opsigende i en civil retssag skal redegøre for og bevise, at opsigelsen i hvert fald ikke er begrundet i et ønske om at følge USA's sanktioner? 3. Såfremt Domstolen besvarer det andet spørgsmål bekræftende: Skal en ordinær opsigelse, som udgør en tilsidesættelse af artikel 5,	Udenrigsministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	21.12.21

	stk. 1, i forordning nr. 2271/96, altid anses for ugyldig, eller kan forordningens formål også opnås med andre sanktioner, f.eks. udstedelse af en bøde? 4. Såfremt Domstolen svarer bekræftende på det tredje spørgsmåls første del: Gælder dette i betragtning af dels artikel 16 og artikel 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, dels muligheden for at tildele dispensationer i henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 2271/96 også i tilfælde, hvor den EU-erhvervsdrivende ved at opretholde forretningsforbindelsen med den kontrahent, som er opført på listen, risikerer betydelige økonomiske tab på markedet i USA (i den foreliggende sag 50% af koncernens omsætning)?				
Forenede sager C-146/20 C-188/20 C-196/20 C-270/20	Azurair m.fl. 1. Foreligger der en aflysning af en flyvning som omhandlet i artikel 2, litra l), og artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46 af 17.2.2004, s. 1), når det transporterende luftfartsselskab fremrykker en flyvning, der er booket som del af en pakkerejse og har planmæssig afgang kl. 10:20 (LT), til kl. 08:40 (LT) samme dag? 2. Udgør meddelelsen ti dage før rejsens begyndelse om fremrykning af en flyvning fra kl. 10:20 (LT) til kl. 08:40 (LT) samme dag et tilbud om omlægning af rejsen som omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46 af 17.2.2004, s. 1)? M.fl. spørgsmål	Transportministeriet Forbrugerombudsmanden	O-sag	Dom	21.12.21
C-263/20	Airhelp [1] Skal artikel 5, stk. 1, litra c), og artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til lufthavnspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (herefter »forordning nr. 261/2004«) fortolkes således, at en passager har ret til kompensation, hvis afgangstidspunktet fremrykkes fra det oprindelig planlagte tidspunkt, kl. 14:40, til kl. 8:25 samme dag? [2] Skal artikel 5, stk. 1, litra c), nr. 1)-3), i forordning nr. 261/2004 fortolkes således, at undersøgelsen af, om passageren får meddelelse om aflysningen, udelukkende skal ske ud fra denne bestemmelse, og bestemmelsen er til hinder for at anvende nationale regler om modtagelse af meddelelser, der er udstedt til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (»direktivet om elektronisk handel«), og som indeholder en retlig fiktion om modtagelse? [3] Skal artikel 5, stk. 1, litra c), nr. 1)-3), og artikel 11 i forordning nr. 261/2004 fortolkes således, at såfremt passageren har reserveret flyvningen via en reservationsplatform og i denne forbindelse har angivet sit telefonnummer og e-mailadresse, men reservationsplatformen har sendt telefonnummeret og en automatisk genereret e-mailadresse videre til luftfartsselskabet, skal tilsendelse af oplysningen om fremrykning af flyvningen til	Transportministeriet Forbrugerombudsmanden	O-sag	Dom	21.12.21

	den automatisk genererede e-mailadresse i så fald anses for meddelelse eller modtagelse af meddelelse om fremrykningen, også når reservationsplatformen ikke sender luftfartsselskabets oplysninger videre til passageren eller gør det med forsinkelse?				
C-394/20	Finanzamt V Skal artikel 63, stk. 1, og artikel 65 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse i en medlemsstat om opkrævning af arveafgift, som med hensyn til beregningen af afgiften fastsætter, at fribeløbet i forhold til afgiftsberegningsgrundlaget i tilfælde af erhvervelse af fast ejendom beliggende i indlandet er lavere, hvis arvelader på dødstidspunktet og arvingen på samme tidspunkt havde bopæl eller sædvanligt opholdssted i en anden medlemsstat, end det fribeløb, der ville finde anvendelse, hvis mindst en af dem på dette tidspunkt havde bopæl eller sædvanligt opholdssted i den førstnævnte medlemsstat? Skal artikel 63, stk. 1, og artikel 65 TEUF fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse i en medlemsstat om opkrævning af arveafgift, som med hensyn til beregningen af afgiften fastsætter, at forpligtelser vedrørende tvangsarv i tilfælde af fast ejendom beliggende i indlandet ikke kan fradrages, hvis arvelader på dødstidspunktet og arvingen på samme tidspunkt havde bopæl eller sædvanligt opholdssted i en anden medlemsstat, mens disse forpligtelser kan fradrages fuldt ud fra værdien af erhvervelsen ved arv, hvis enten arvelader eller arvingen på tidspunktet for arveladers død havde bopæl eller sædvanligt opholdssted i den førstnævnte medlemsstat?	Skatteministeriet	O-sag	Dom	21.12.21
C-395/20	Corendon Airlines 1. Foreligger der en aflysning af en flyvning som omhandlet i artikel 2, litra l), og artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 (EUT 2004, L 46 af 17.2.2004, s. 1 ff) om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91, når det transporterende luftfartsselskab flytter en flyvning, der er booket som del af en pakkerejse og har planmæssig afgang kl. 13:20 (LT), til kl. 16:10 (LT) samme dag? 2. Udgør meddelelsen ni dage før rejsens begyndelse om flytning af en flyvning fra kl. 13:20 (LT) til kl. 16:10 (LT) samme dag et tilbud om omlægning af rejsen som omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra c), nr. ii) i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 (EUT 2004, L 46 af 17.2.2004, s. 1 ff) om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91, og i bekræftende fald, skal dette tilbud opfylde betingelserne i artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 (EUT 2004, L 46 af 17.2.2004, s. 1 ff) om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91?	Transportministeriet Forbrugerombudsmanden	O-sag	Dom	21.12.21
C-497/20	Randstad Italia 1) Er artikel 4, stk. 3 TEU, artikel 19, stk. 1, TEU, artikel 2, stk. 1 og 2, TEUF og artikel 267 TEUF, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, til hinder for en fortolkningspraksis som den, der er anlagt vedrørende artikel 111, stk. 8, i Costituzione (forfatningen), artikel 360, stk. 1, nr. 1, og artikel 362, stk. 1, i codice di procedura civile	Justitsministeriet	O-sag	Dom	21.12.21

(retsplejeloven) og artikel 110 i codice del processo amministrativo (lov om forvaltningsproceduren) – med hensyn til den del, hvorved disse bestemmelser giver tilladelse til iværksættelse af kassationsanke til prøvelse af domme afsagt af Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) for så vidt angår »kompetencespørgsmål« – når henses til, at det fremgår af denne fortolkningspraksis og nærmere bestemt af dom nr. 6/2018 fra Corte costituzionale (forfatningsdomstol) og den efterfølgende nationale retspraksis, at retsmidlet kassationsanke på grundlag af en indsigelse om »manglende domstolskompetence« – som en fravigelse fra den tidligere praksis – ikke kan benyttes for at anfægte domme fra Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager), der er afsagt med henvisning til en national fortolkningspraksis, som er i strid med Domstolens domme, på områder, der er omfattet af EU-retten (i den foreliggende situation på området for tildeling af offentlige kontrakter), hvor medlemsstaterne har givet afkald på at udøve deres selvstændige beføjelser i en retning, som er C-793/19 uforenelig med EU-retten, idet den nævnte fortolkningspraksis medfører en konsolidering af tilsidesættelser af EU-retten, som ville kunne afhjælpes ved brug af ovennævnte retsmiddel, og dels underminerer en ensartet anvendelse af EU-retten, dels en effektiv domstolsbeskyttelse af subjektive retlige situationer, der er reguleret af EU-retten, idet den omhandlede praksis er i strid med kravet om, at EU-retten gennemføres fuldstændigt og hurtigt af alle retter på en måde, som er bindende og i overensstemmelse med dens korrekte og af Domstolen fastlagte fortolkning, henset til grænserne for medlemsstaternes »procesautonomi« ved udformning af processuelle retsmidler? 2) Er artikel 4, stk. 3, TEU, artikel 19, stk. 1, TEU og artikel 267 TEUF, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, til hinder for en fortolkning og anvendelse af artikel 111, stk. 8, i forfatningen, artikel 360, stk. 1, nr. 1, og artikel 362, stk. 1, i retsplejeloven og artikel 110 i lov om forvaltningsproceduren, sådan som ovennævnte fortolkning og anvendelse fremgår af national retspraksis, hvorefter kassationsanke til Corte suprema di cassazione (kassationsdomstol) i plenum for så vidt angår »kompetencespørgsmål«, nærmere bestemt på grund af såkaldt »manglende domstolskompetence«, ikke kan iværksættes til prøvelse af domme afsagt af Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) – som i forbindelse med afgørelse af spørgsmål vedrørende anvendelse af EU-retten ubegrundet har undladt at anmode Domstolen om en præjudiciel afgørelse, uden at de af Domstolen (fra og med dom af 6.10.1982, Cilfit, 283/81) fastsatte betingelser, som er udtømmende opregnet og skal fortolkes strengt, hvorunder den nationale ret undtages fra den omhandlede pligt, er opfyldt – i strid med princippet om, at nationale bestemmelser eller national praksis, også af lovgivningsmæssig eller forfatningsmæssig karakter, er uforenelige med EU-retten, såfremt disse bestemmelser eller denne praksis i sig selv midlertidigt fratager en national ret (hvad enten den skal træffe afgørelse i sidste instans eller ej) beføjelsen til at forelægge præjudicielle spørgsmål, således at Domstolen fratages sin enekompetence til at sikre en korrekt og bindende fortolkning af EU-retten, hvorved en eventuelt modstridende fortolkning, der er anlagt af den nationale ret, mellem den national lovgivning og EU-retten bliver uigenkaldelig (og dens konsolidering fremmes), og en ensartet anvendelse af EU-retten og en effektiv domstolsbeskyttelse af subjektive retlige situationer, der er afledt af EU-retten, undermineres? 3) Finder de principper, som Domstolen fastslog i dom af 5. september 2019, Lombardi, C-333/18, af 5. april 2016, PFE, C-689/13, og af 4. juli 2013, Fastweb, C-100/12, i relation til artikel				

	1, stk. 1 og 3, og artikel 2, stk. 1, i direktiv 89/665/EØF, som ændret ved direktiv 2007/66/EF, anvendelse i den i hovedsagen omhandlede situation, hvor Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) – idet en tilbudsgiver havde bestridt sin udelukkelse fra en udbudsprocedure og tildelingen af kontrakten til en anden virksomhed – kun realitetsbehandlede anbringendet, hvormed den udelukkede tilbudsgiver havde anfægtet, at dets tekniske bud var blevet tildelt færre point end »tærsklen«, og – da Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) først behandlede kontraappellen anlagt af den ordregivende myndighed og den tilbudsgiver, hvis bud var blevet antaget – tog kontraappellen til følge samt afviste (og undlod at realitetsbehandle) de øvrige anbringender fremført til støtte for hovedappellen, hvormed tilbudsgiveren havde anfægtet udfaldet af udbudsproceduren af andre grunde (uklarhed i udbudsmaterialet omkring kriterierne for vurdering af buddene, manglende begrundelse for de tildelte point, retsstridig udnævnelse og sammensætning af udbudskomitéen), med henvisning til en national retspraksis, hvorefter en virksomhed, der er blevet udelukket fra en udbudsprocedure, savner retlig interesse i at fremsætte påstande vedrørende tildelingen af kontrakten til konkurrenten, herunder en påstand om annullation af udbudsproceduren, og er det da foreneligt med EU-retten, at virksomheden som følge heraf fratages retten til at opnå domstolsprøvelse – på et hvilket som helst grundlag – med henblik på at anfægte udfaldet af udbudsproceduren i en situation, hvor virksomhedens udelukkelse ikke er blevet endeligt fastlagt, og hvor alle tilbudsgivere kan påberåbe sig en ligeværdig retlig interesse i, at bud fra de øvrige tilbudsgivere udelukkes, hvilket kan føre til, at det er umuligt for den ordregivende myndighed at udvælge et foreneligt bud, og at en ny udbudsprocedure, hvori alle konkurrenter kan deltage, indledes?				
C-586/20 P	P. Krücken Organic GmbH mod Europa-Kommissionen (appel) Påstande: — Dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 9. september 2020 i sag T-565/18 ophæves. — Kommissionen tilpligtes at betale 216 749,02 EUR med tillæg af morarenter, regnet fra forkyndelsen af stævningen, der er 8 % højere end Den Europæiske Centralbanks (ECB) årlige basisrentesats. — Kommissionen tilpligtes at stille appellanten de dokumenter, som blev udarbejdet i forbindelse med ECOCERT's kontrol med, at den virksomhed, som har produceret det omhandlede produkt, driver økologisk landbrug, til rådighed ved en aktindsigt, navnlig kontrolrapporten og de hertil hørende evalueringsskrivelser fra 2016, 2017 og 2018, som er knyttet til ECOCERT's konklusioner, bedømmelser og afgørelser, der udgjorde grundlaget for kontrolattesten for det omhandlede produkt og ECOCERT's efterfølgende ophævelse af denne kontrolattest. — Kommissionen tilpligtes at pålægge de kontrolorganer for økologisk landbrug, som den i tredjelande overdrager opgaven med at varetage opgaver i EU-kontrolsystemet for kontrol med økologisk landbrug, at forkynde Kommissionens afgørelse vedrørende ophævelse, tilbagekaldelse eller ugyldighedserklæring af den udstedte kontrolattest for den berørte importør, og at modtage indsigelse fra den pågældende importør og træffe afgørelse herom. Kommissionen tilpligtes endvidere at opfordre de kontrolorganer for økologisk landbrug i tredjelande, som den overdrager opgaver, at stille de dokumenter fra proceduren for kontrol med økologisk landbrug, der ligger til grund for sådanne afgørelser, til disposition for importørerne, navnlig kontrolrapporten og evalueringsskrivelser, idet dele, der er underlagt databeskyttelse af tredjemænd, skal sløres, hvorved der	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	21.12.21

	subsidiært nedlægges påstand om, at denne pligt for Kommissionen begrænses til en pligt over for appellanten.				